

Licytacje sądowe - Słowenia

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [sl](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

1. Publication and determining prices for the sale of seized assets

Ruchomości i nieruchomości sprzedaje się w drodze licytacji publicznej. W Słowenii nie można przeprowadzić licytacji sądowej przez internet, ponieważ w słoweńskich przepisach dotyczących egzekucji nie przewidziano (dotychczas) takiej możliwości.

Ruchomości

Egzekucję z ruchomości przeprowadza się przez zajęcie i oszacowanie składnika majątku, jego sprzedaż i wypłacenie zysków ze sprzedaży wierzycielowi (art. 81 akapit pierwszy ustawy o wykonywaniu orzeczeń i zabezpieczeniu roszczeń (Zakon o izvršbi in zavarovanju), zwanej dalej ZIZ).

Zajęciu podlegają składniki majątku znajdujące się w posiadaniu dłużnika, jak również składniki majątku dłużnika znajdujące się w posiadaniu wierzyciela. Składniki majątku dłużnika znajdujące się w posiadaniu osób trzecich mogą zostać zajęte wyłącznie za zgodą tych osób (art. 83 ZIZ).

Z chwilą dokonania zajęcia na zajętych składniku majątku ustanawia się zastaw na rzecz wierzyciela (art. 87 ZIZ).

Oszacowanie zajętych aktywów przez biegłego. Zajęte składniki majątku oszacowuje się w momencie dokonania ich zajęcia, chyba że takiego oszacowania nie można dokonać natychmiast z uwagi na szczególną wartość danego składnika majątku. Oszacowania dokonuje komornik, który dokonał zajęcia. Na wniosek i na koszt strony oszacowania może dokonać wskazany przez stronę biegły sądowy (art. 89 ZIZ). Sprzedaż zajętych składników majątku może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się postanowienia o wszczęciu egzekucji, chyba że dłużnik wyrazi zgodę na wcześniejszą sprzedaż składnika majątku lub składnik majątku jest towarem łatwo psującym się bądź istnieje ryzyko znacznego zmniejszenia wartości zajętego składnika majątku (art. 92 ZIZ).

Zajęte składniki majątku sprzedaje się w drodze licytacji publicznej lub na mocy bezpośredniej umowy między kupującym a komornikiem lub osobą fizyczną występującą w charakterze pośrednika. Komornik określa sposób i termin sprzedaży składnika majątku i odnotowuje te informacje w protokole zajęcia natychmiast po dokonaniu zajęcia, dążąc do uzyskania jak najkorzystniejszej ceny za składnik majątku (art. 93 ZIZ). Jeżeli komornik zdecyduje się przeprowadzić licytację publiczną, zamieszcza w protokole zajęcia również informacje o terminie i miejscu licytacji. Komornik informuje strony o sposobie i terminie sprzedaży składnika majątku za pomocą specjalnego zawiadomienia doręczanego wierzycielowi i dłużnikowi (art. 82 regulaminu świadczenia usług komorniczych (Pravilnik o opravljanju službe izvršitelj)).

Obwieszczenie o sprzedaży. Jeżeli komornik podejmie decyzję o sprzedaży składnika majątku w drodze licytacji publicznej, obwieszczenie o licytacji publicznej wywiesza się na tablicy ogłoszeń oraz zamieszcza się je na stronie internetowej właściwego organu, który wydał postanowienie o dokonaniu zajęcia. Komornik musi również zwrócić się o opublikowanie obwieszczenia o licytacji publicznej w rejestrze urzędowym, jeżeli taki rejestr jest prowadzony. Na wniosek wierzyciela lub dłużnika komornik może również ogłosić licytację publiczną w środkach masowego przekazu po pokryciu stosownych kosztów przez stronę wnioskującą o przeprowadzenie licytacji publicznej. W obwieszczeniu o licytacji publicznej należy podać miejsce, termin i godzinę licytacji, wskazać i opisać składnik majątku, który ma zostać sprzedany, oraz określić, czy przed przeprowadzeniem licytacji dopuszcza się możliwość dokonania oględzin składnika majątku (art. 89 regulaminu świadczenia usług komorniczych).

Możliwość dokonania oględzin sprzedawanych aktywów. W obwieszczeniu o licytacji publicznej komornik musi podać miejsce, termin i godzinę licytacji, opisać składnik majątku, który ma zostać sprzedany, oraz określić, gdzie można dokonać oględzin składnika majątku przed przeprowadzeniem licytacji (art. 89 regulaminu świadczenia usług komorniczych).

Rękojnia. Przed rozpoczęciem licytacji publicznej komornik musi ustalić, czy charakter i wartość składnika majątku uzasadnia nałożenie na uczestników licytacji obowiązku złożenia rękojmi – kwota rękojmi nie może przekraczać 10% ceny wywołania dla danego składnika majątku.

Osoba lub przedsiębiorstwo prowadzące sprzedaż. Licytację publiczną prowadzi komornik, który może – w stosownych przypadkach i na własny koszt – upoważnić licytatora do przeprowadzenia licytacji, biorąc pod uwagę wartość i jakość składnika majątku. Licytacja ma charakter publiczny (art. 92 regulaminu świadczenia usług komorniczych).

Cena wywołania. Podczas pierwszej licytacji zajętego składnika majątku nie można sprzedać poniżej sumy oszacowania. Jeżeli w trakcie pierwszej licytacji nie uda się osiągnąć sumy oszacowania, komornik przeprowadza drugą licytację na wniosek strony – w trakcie takiej drugiej licytacji składnik majątku może zostać sprzedany po cenie niższej niż suma oszacowania, ale cena ta nie może być niższa niż jedna trzecia tej sumy (art. 94 ZIZ).

Przybicie. Po upływie co najmniej 15 minut od rozpoczęcia licytacji komornik zwraca się do uczestników licytacji o składanie ofert. Licytacja trwa do chwili złożenia ofert przez wszystkich zainteresowanych uczestników. Komornik przekazuje składnik majątku licytantowi, który zaoferował najwyższą cenę, jeżeli żaden inny uczestnik licytacji nie zaoferuje wyższej ceny po dwukrotnym wezwaniu uczestników do składania wyższych ofert (tzw. postąpienia). Jeżeli kupujący nie zapłaci ceny nabycia do chwili zakończenia licytacji, komornik może sprzedać składnik majątku licytantowi, który przedstawił drugą pod względem wysokości ofertę, pod warunkiem że wierzyciel wyrazi na to zgodę, podpisując protokół licytacji. Jeżeli wierzyciel nie bierze udziału w licytacji, komornik może sprzedać składnik majątku bezpośrednio licytantowi, który złożył drugą pod względem wysokości ofertę, jeżeli oferta ta stanowi co najmniej 50% najkorzystniejszej oferty i jest wyższa niż cena wywołania; w przeciwnym wypadku komornik ponownie wystawia składnik majątku na licytację w trakcie tej samej licytacji. Licytant, który wcześniej złożył najkorzystniejszą ofertę, nie może wziąć udziału w powtórzonej licytacji.

Przysądzenie. Kupujący musi zapłacić cenę nabycia i objąć składnik majątku w posiadanie niezwłocznie po zakończeniu licytacji. Komornik musi przekazać kupującemu dokument zawierający informacje o dokonanej sprzedaży oraz informacje przechowywane w rejestrze, jeżeli dla sprzedanego składnika majątku jest prowadzona księga. Na podstawie tego dokumentu komornik zwraca się do właściwych organów odpowiedzialnych za prowadzenie rejestru o wykreślenie wszelkich obciążeń lub zakazów dotyczących sprzedaży składnika majątku oraz o wpisanie nowego właściciela składnika majątku do rejestru, jeżeli w rejestrze przechowywane są również informacje o prawach własności do składników majątku. Komornik może przenieść prawo własności do składnika majątku na kupującego nawet przed zapłaceniem ceny nabycia, jeżeli zostanie do tego upoważniony przez wierzyciela – w takim przypadku wierzyciel ponosi z tego tytułu ryzyko do wysokości przysługującego mu udziału w cenie nabycia. Jeżeli kupujący nie zapłaci ceny nabycia, a wierzyciel nie wyrazi zgody na przekazanie składnika majątku, komornik może sprzedać składnik majątku licytantowi, który przedstawił drugą pod względem wysokości ofertę. Kupujący nabywa składnik majątku w stanie wolnym od wszelkich obciążeń i staje się jego właścicielem, nawet jeżeli dłużnik nie był właścicielem tego składnika majątku. Kupującemu nie przysługuje gwarancja chroniąca przed potencjalnymi wadami składnika majątku (art. 96 ZIZ).

Nieruchomości

Egzekucji z nieruchomości dokonuje się poprzez wpisanie postanowienia o wszczęciu egzekucji do rejestru nieruchomości, ustalenie wartości nieruchomości, jej sprzedaż i spłatę wierzyciela z zysków ze sprzedaży (art. 167 ZIZ).

Oszacowanie zajętych aktywów przez biegłego. Sąd może ustalić wartość nieruchomości nawet przed uprawomocnieniem się postanowienia o wszczęciu egzekucji. Sąd ustala wartość nieruchomości na podstawie oszacowania przeprowadzonego przez biegłego sądowego zgodnie z wartością rynkową nieruchomości w chwili dokonywania oszacowania. Ustalając tę wartość, sąd bierze pod uwagę wszelkie możliwe czynniki wpływające na zmniejszenie wartości nieruchomości po jej sprzedaży związane z istnieniem określonego prawa, np. służebności (art. 178 ZIZ). Sąd ustala wartość nieruchomości w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie (art. 179 ZIZ).

Obwieszczenie o sprzedaży. Po uprawomocnieniu się postanowienia o ustaleniu wartości nieruchomości sąd wydaje postanowienie o sprzedaży nieruchomości. W postanowieniu tym sąd określa tryb i warunki sprzedaży, a także termin i miejsce sprzedaży, jeżeli nieruchomość ma zostać sprzedana na licytacji. Sprzedaży nieruchomości dokonuje się po uprawomocnieniu się postanowienia o wszczęciu egzekucji i postanowienia o ustaleniu wartości nieruchomości. Sąd wywiesza postanowienie o sprzedaży na tablicy ogłoszeń, zamieszcza je na swojej stronie internetowej i publikuje je, korzystając z innych typowych środków przekazu na szczeblu lokalnym. Sąd ogłasza postanowienie o sprzedaży gruntów rolnych na tablicy ogłoszeń jednostki administracyjnej właściwej dla miejsca, w którym znajduje się ta nieruchomość; sąd może również zamieścić takie postanowienie na stronie internetowej tej jednostki administracyjnej. Wierzyciel może opublikować postanowienie o sprzedaży nieruchomości w środkach masowego przekazu. Koszty takiej publikacji ponosi wierzyciel. Od dnia wywieszenia postanowienia o sprzedaży na

tablicy ogłoszeń do dnia sprzedaży musi minąć co najmniej 30 dni. Sąd doręcza postanowienie o sprzedaży stronom, zastawnikowi, innym uczestnikom postępowania, którzy zastrzegli prawo pierwokupu lub wykupu, oraz właściwemu organowi administracji (art. 181 ZIZ).

Co do zasady nieruchomość sprzedaje się na licytacji publicznej przeprowadzanej przez sąd w siedzibie sądu, chyba że sędzia postanowi inaczej. W toku postępowania egzekucyjnego – do momentu opublikowania postanowienia o sprzedaży – wierzyciele, zastawnicy i wierzyciele z tytułu długu gruntowego (*zemljiški dolg*) mogą uzgodnić, że nieruchomość ma zostać sprzedana w drodze licytacji zorganizowanej po zebraniu wiążących ofert lub na podstawie bezpośredniej umowy (art. 183 ZIZ).

Postanowienie o sprzedaży nieruchomości zawiera następujące informacje:

1. szczegółowy opis nieruchomości, wraz z wyposażeniem i instalacjami;
2. informacje o służebnościach związanych z prawem własności budynku i obciążeniach rzeczowych, które kupujący musi zaakceptować;
3. informacje o wartości nieruchomości ustalonej przez sąd w postanowieniu;
4. informacje o cenie, po której można sprzedać nieruchomość;
5. informacje o terminie, w którym kupujący musi zapłacić cenę nabycia;
6. informacje o sposobie dokonania sprzedaży; oraz
7. informacje o wysokości rękojmi, jaką musi złożyć licytant (art. 184 ZIZ).

Możliwość dokonania oględzin sprzedawanych aktywów. Na wniosek osoby zainteresowanej kupnem nieruchomości i na jej koszt sąd może umożliwić tej osobie dokonanie oględzin nieruchomości. W postanowieniu o sprzedaży nieruchomości sąd reguluje kwestie dotyczące trybu i sposobu dokonywania oględzin i określa, czy komornik musi być obecny przy oględzinach (art. 176 ZIZ).

Rękojnia. W licytacjach publicznych mogą uczestniczyć osoby, które złożyły rękojmię w kwocie odpowiadającej jednej dziesiątej sumy oszacowania nieruchomości na co najmniej trzy dni robocze przed wyznaczonym terminem licytacji. Wierzyciel, na wniosek którego sąd zezwolił na licytację, jest zwolniony z obowiązku złożenia rękojmi, podobnie jak zastawnik lub wierzyciel z tytułu długu gruntowego (*zemljiški dolg*), jeżeli kwota ich wierzytelności przekracza wartość rękojmi i jeżeli rękojmię można pokryć z ceny nabycia, biorąc pod uwagę kolejność spłaty wierzytelności i sumę oszacowania nieruchomości. Rękojnie złożone przez licytantów, których oferty nie zostały przyjęte, są zwracane na ich rachunki bankowe w terminie 15 dni od dnia zakończenia licytacji publicznej lub od dnia zakończenia procedury otwarcia ofert, chyba że obowiązujące przepisy stanowią inaczej (art. 185 ZIZ).

Cena wywołania. W trakcie pierwszej licytacji nieruchomość nie może zostać sprzedana za mniej niż 70% sumy oszacowania. Jeżeli nieruchomość nie zostanie sprzedana w trakcie pierwszej licytacji, sąd ogłasza drugą licytację na wniosek wierzyciela – w trakcie tej drugiej licytacji nieruchomość nie może zostać sprzedana za mniej niż połowę sumy oszacowania. Między pierwszą a drugą licytacją musi upłynąć co najmniej 30 dni. Składając oświadczenie do protokołu przed sądem, przed którym toczy się postępowanie egzekucyjne, lub przed dowolnym innym sądem, strony, zastawnik lub wierzyciele z tytułu długu gruntowego (*zemljiški dolg*) mogą uzgodnić, że nieruchomość będzie mogła zostać sprzedana za mniej niż 70% sumy oszacowania w trakcie pierwszej licytacji lub za mniej niż połowę sumy oszacowania w trakcie drugiej licytacji (art. 188 ZIZ).

Przybicie. Po potwierdzeniu spełnienia warunków sprzedaży sąd wywoła licytację. Licytacja trwa tak długo, jak długo licytanci będą zgłaszali kolejne oferty. Licytant jest związany przedstawioną przez siebie ofertą do chwili złożenia wyższej oferty (**kontroferta**). Na wniosek co najmniej jednego wierzyciela sąd może ogłosić krótką przerwę, aby dać uczestnikom licytacji czas do namysłu. Licytację uznaje się za zakończoną w momencie, w którym licytanci nie zaoferują wyższej ceny po dwukrotnym wezwaniu ich do tego przez sędziego. Po zakończeniu licytacji sąd identyfikuje licytanta, który zaoferował najwyższą cenę, i ogłasza, że nieruchomość ma zostać przekazana temu licytantowi (**przybicie** nieruchomości). Sąd wydaje postanowienie o udzieleniu przybicia nieruchomości, które doręcza się stronom i wszystkim uczestnikom licytacji wraz z postanowieniem o sprzedaży. Na postanowienie o udzieleniu przybicia nie przysługuje zażalenie. Nieprawidłowości w przebiegu licytacji można podnieść w zażaleniu na postanowienie o wydaniu nieruchomości nabywcy (art. 189 ZIZ).

Zapłata ceny nabycia. Po przybicie (przydzieleniu) nabywca musi zapłacić cenę nabycia w terminie wskazanym w postanowieniu o sprzedaży (art. 191 ZIZ). Termin ten nie może przypadać później niż sześć miesięcy po dacie sprzedaży, niezależnie od tego, czy cena nabycia ma zostać zapłacona w całości, czy też w ratach (art. 184 ZIZ).

Przysądzenie. Po wydaniu postanowienia o przybicie nabywca płaci cenę nabycia, a sąd wydaje postanowienie, na mocy którego nieruchomość zostaje wydana nabywcy (przysądzenie). Po uprawomocnieniu się tego postanowienia przysługujące nabywcy prawo własności zostaje wpisane do rejestru nieruchomości, a wszelkie prawa i obciążenia związane z nieruchomością zostają wykreślone zgodnie z treścią postanowienia o przybicie. W postanowieniu sąd wyznacza również termin, w którym dłużnik musi

wyprowadzić się z lokalu mieszkalnego lub zwolnić lokal przedsiębiorstwa. Postanowienie o wydaniu nieruchomości stanowi również tytuł egzekucyjny nakazujący opuszczenie i wydanie nieruchomości, który staje się wykonalny z chwilą jego uprawomocnienia się (art. 192 ZIZ).

2. Third parties conducting the sale

Ruchomości

Ruchomości są sprzedawane na licytacji publicznej przez komornika, który może – w stosownych przypadkach i na własny koszt – upoważnić licytatora do przeprowadzenia licytacji, biorąc pod uwagę wartość i jakość ruchomości. Sprzedaż odbywa się w drodze licytacji publicznej (art. 93 ZIZ i art. 92 regulaminu świadczenia usług komorniczych).

Ruchomości można również sprzedać na mocy bezpośredniej umowy między nabywcą a komornikiem lub osobą fizyczną występującą w charakterze pośrednika (licytatorem). Komornik określa sposób i termin sprzedaży składnika majątku i odnotowuje te informacje w protokole zajęcia natychmiast po dokonaniu zajęcia, dążąc do uzyskania jak najkorzystniejszej ceny za dany składnik majątku (art. 93 ZIZ).

Nieruchomości

Publiczne licytacje nieruchomości prowadzą sędziowie.

3. Types of auctions to which rules may not fully apply

W prawie słoweńskim nie przewidziano żadnych innych rodzajów licytacji. Ruchomości i nieruchomości można sprzedawać na różne sposoby. Ruchomości zamiast na licytacji publicznej można sprzedać na mocy bezpośredniej umowy między nabywcą a komornikiem lub osobą fizyczną występującą w charakterze pośrednika (art. 93 akapit pierwszy ZIZ). Nieruchomość sprzedaje się na licytacji publicznej, jeżeli do momentu opublikowania postanowienia o sprzedaży wierzyciele, zastawnicy i wierzyciele z tytułu długu gruntowego (*zemljiški dolg*) nie uzgodnią, że:

- nieruchomość należy sprzedać poprzez zebranie wiążących ofert; lub
- nieruchomość nie zostanie sprzedana na mocy bezpośredniej umowy w wyznaczonym terminie (art. 183 ZIZ).

4. Information on national property registers

W Słowenii prowadzone są następujące rejestry składników majątku:

- rejestr nieruchomości, w którym gromadzi się informacje o prawach własności i innych prawach rzeczowych do nieruchomości;
- rejestr pojazdów silnikowych;
- słoweński rejestr statków;
- rejestr statków powietrznych;
- rejestr rejestrowanych papierów wartościowych;
- rejestr zastawów na ruchomościach;
- rejestr rachunków bankowych;
- rejestr odbiorców wynagrodzeń za pracę i dochodów z innych źródeł (na przykład z emerytur).

Wymienione rejestry są prowadzone w formie elektronicznej. Odpowiedzialność za prowadzenie każdego z tych rejestrów spoczywa na określonej instytucji.

Dostęp do tych rejestrów może uzyskać każdy, kto wykaże, że posiada w tym interes prawny (art. 4 akapit szósty ZIZ). Wierzyciel może wykazać posiadanie interesu prawnego, przedstawiając tytuł wykonawczy (na przykład prawomocny wyrok) zobowiązujący dłużnika do zaspokojenia roszczenia wierzyciela. W takim przypadku wierzyciel może zwrócić się do podmiotu odpowiedzialnego za prowadzenie rejestru o przekazanie mu informacji na temat składników majątku dłużnika. Sądy mogą uzyskać dostęp do wielu z tych rejestrów drogą elektroniczną.

Chociaż uzyskanie dostępu do informacji przechowywanych w tych rejestrach nie wiąże się z koniecznością uiszczenia opłat sądowych, niektóre podmioty odpowiedzialne za prowadzenie tych baz danych (rejestrów) mogą zażądać od wierzycieli uiszczenia niewielkiej opłaty w zamian za udzielenie im dostępu do stosownych informacji (na przykład Instytut Ubezpieczeń Zdrowotnych Słowenii (Zavod za zdravstveno zavarovanje), który prowadzi rejestr płatników wynagrodzeń i dochodu osobistego z innych źródeł

(takich jak emerytura) wymaga uiszczenia opłaty w wysokości 4,00 EUR za uzyskanie dostępu do informacji dotyczących statusu zatrudnienia dłużnika). Stosowną opłatę można również wnieść drogą elektroniczną.

5. Information on databases helping creditors find assets and claims of debtors

Zgodnie z art. 4 akapit szósty ZIZ podmiot odpowiedzialny za zarządzanie bazą danych musi na wniosek wierzyciela przekazać mu informacje dotyczące aktywów dłużnika, jeżeli wierzyciel wykaże, że posiada interes prawny w danej sprawie (na przykład przedstawiając tytuł wykonawczy). Do takich podmiotów należą:

- Instytut Ubezpieczeń Zdrowotnych Słowenii, który udziela informacji na temat płatników wynagrodzeń za pracę i dochodu z innych źródeł (na przykład emerytur);
- Agencja ds. Publicznych Rejestrów Prawnych i Usług Pokrewnych Republiki Słowenii (Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, AJPES), która udziela informacji pochodzących z rejestru rachunków bankowych;
- Centralna Izba ds. Rozliczania Papierów Wartościowych (Centralna klirinško depotna družba d.d., KDD), która udziela informacji pochodzących z rejestru rejestrowanych papierów wartościowych;
- sąd odpowiedzialny za prowadzenie rejestru sądowego, który udziela informacji na temat udziałów w spółkach i innych form uczestnictwa w osobach prawnych. Dostęp do rejestru sądowego można również uzyskać drogą elektroniczną, korzystając ze strony internetowej odpowiedniego sądu;
- sąd prowadzący rejestr nieruchomości, który udziela informacji na temat nieruchomości, do których lub w związku z którymi dłużnik posiada prawo własności;
- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, które udziela informacji pochodzących z rejestrów zarejestrowanych pojazdów silnikowych i przyczep;
- Urząd Morski Słowenii, który udziela informacji pochodzących z rejestru łodzi (informacji o łodziach krótszych niż 24 m);
- Urząd Lotnictwa Cywilnego, który udziela informacji pochodzących z rejestru statków powietrznych.

W większości przypadków wierzyciel może uzyskać dostęp do rejestru, zwracając się do podmiotu odpowiedzialnego za prowadzenie rejestru o przekazanie mu informacji na temat aktywów dłużnika. Wierzyciel może uzyskać dostęp do określonych rejestrów (na przykład do rejestru sądowego) drogą elektroniczną (za pośrednictwem strony internetowej).

Aby uzyskać dostęp do informacji dotyczących aktywów dłużnika, wierzyciel nie musi być reprezentowany przez prawnika ani nie musi uiszczać żadnych opłat skarbowych. Niektóre podmioty odpowiedzialne za zarządzanie bazami danych mogą zażądać wniesienia niewielkiej opłaty (np. Instytut Ubezpieczeń Zdrowotnych Słowenii żąda opłaty w wysokości 4,00 EUR za przekazanie informacji na temat statusu zatrudnienia dłużnika). Stosowną opłatę można wnieść drogą elektroniczną.

6. Information on on-line court auctions

W słoweńskich przepisach dotyczących egzekucji nie przewidziano dotychczas możliwości prowadzenia licytacji sądowych przez internet.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 25/10/2017